

i konsekvens af de under nr. 1 foreslåede ændringer. Om beskikkelsens ophør i tilfælde, hvor beskikkelse er sket efter den forurettedes begæring, kan herved bemærkes, at det følger af ordningens obligatoriske karakter, at beskikkelsen tilbagekaldes, såfremt den forurettede på et senere stadium af sagen fremsætter begæring herom.

Ligeledes er bestemmelsen i lovforslagets § 741 d, stk. 2, om påklage af beslutningen om advokatbeskikkelse udgået. Når advokatbeskikkelse efter den forurettedes begæring gøres obligatorisk, er der næppe behov for at fravige de almindelige appelregler.

Til nr. 3

Den foreslåede bestemmelse tilsigter at beskytte den forurettede i sædelighedssager mod offentliggørelse af den pågældendes identitet.

De almindelige regler i retsplejelovens § 31 giver i et vist omfang mulighed for at beskytte den forurettedes identitet. Efter § 31, stk. 3, 4. pkt., kan retten således forbyde offentlig gengivelse af navn, stilling eller bopæl for de under sagen nævnte personer, herunder den forurettede. Beskyttelsen efter denne regel er imidlertid ikke generel, men forudsætter, at retten i den konkrete sag har benyttet sig af mulighederne for at nedlægge et forbud af den angivne karakter. Hertil kommer, at reglerne i § 31 alene gælder under sagens behandling i retten og således ikke er til hinder for, at der før sagens behandling i retten eller efter dommens afsigelse sker offentliggørelse af den forurettedes identitet.

De ovennævnte regler om offentlig gengivelse af den forurettedes navn m. v. sikrer efter udvalgets opfattelse ikke den forurettede en tilstrækkelig beskyttelse, når det drejer sig om sædelighedssager. Ikke mindst i sager

om voldtægt og lignende, men også i andre sædelighedssager vil offentliggørelse af den forurettedes identitet kunne udgøre en betydelig belastning for den pågældende. Bortset fra de i forslaget stk. 2 angivne tilfælde kan der næppe heller peges på nogen anerkendelsesværdig interesse i, at offentligheden gøres bekendt med den forurettedes identitet.

Det foreslås derfor, at der i retsplejeloven som § 1017 b indsættes et generelt forbud mod, at der i forbindelse med omtale af en sædelighedssag eller i øvrigt med henblik på en sådan sag gives offentlig meddelelse om navn, stilling eller bopæl på den forurettede, eller at den pågældendes identitet på anden måde offentliggøres. Det sidstnævnte led i bestemmelsen sigter bl. a. på offentliggørelse af fotografier af den forurettede. I lighed med, hvad der gælder efter retsplejelovens § 31, kan overtrædelse af bestemmelsen straffes med bøde.

Den foreslåede bestemmelse gælder uanset, hvorfra oplysninger om den forurettedes identitet stammer, og uanset på hvilket stadium af sagen offentliggørelsen sker. Bestemmelsen gælder principielt også for politiet. Der forekommer imidlertid tilfælde, hvor politiet af hensyn til sagens opklaring eller i øvrigt til varetagelse af åbenbar almeninteresse må kunne offentliggøre den forurettedes identitet.

Den foreslåede § 1017 b indeholder derfor i stk. 2 en undtagelsesbestemmelse, der i sådanne tilfælde giver politiet adgang til offentliggørelse af den forurettedes identitet.

Til nr. 4

Af tidsmæssige grund foreslås ikrafttrædelsestidspunktet ændret fra 1. april 1980 til 1. juli 1980.

Karen Dahlerup Andersen (S) Ole Espersen (S) fmd. Hans Jørgen Jensen (S)

Tove Lindbo Larsen (S) Winnie Møller (S) Otto Mørch (S) Jimmy Stahr (S)

Bernhard Baunsgaard (RV) Bjørn Elmquist (V) Nathalie Lind (V)

Hagen Hagensen (KF) nfmd. Annelise Gotfredsen (KF) Poul H. Møller (KrF)

Ebba Strange (SF) Lis Starcke (DR) Kjærulff-Schmidt (FP) Knud Lind (FP)

Partierne CD og VS var ikke repræsenteret ved medlemmer i udvalget.